ROBOTIRÁNYÍTÁS

10. előadás Összetett gyakorlati példa

Dr. habil. Kovács Levente egyetemi docens

Dr. Haidegger Tamás egyetemi adjunktus

Élettani Szabályozások Csoport _{Óbudai Egyetem}

Tartalom

1. A modell áttekintése

2. A rendszer átviteli függvényének levezetése

3. Soros PI-szabályozó tervezése

1. A modell áttekintése

A modell áttekintése

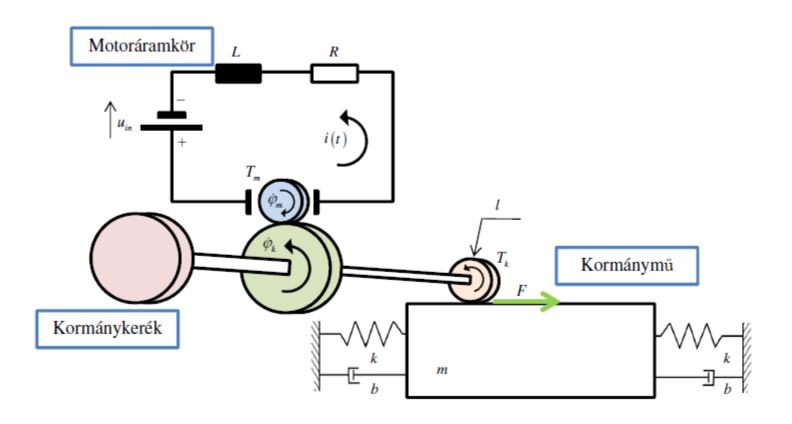
- Az alábbi gyakorlati példában egy DC-motorral hajtott, autókban található kormánymű leegyszerűsített modelljén mutatjuk be a soros PI-kompenzációt, lépésről lépésre.
- A rendszer bemenete a DC-motorra kapcsolt feszültség, kimenete pedig a kormány szögelfordulása.

A modell két fő komponensből épül fel:

- 1. a DC-motor áramköre
- 2. a motor által meghajtott mechanizmus
- A komponensek egyéni viselkedését és kapcsolatát a fizikai törvények alapján matematikai összefüggésekkel írjuk le.
- A végső összefüggés a rendszer átviteli függvénye, melyhez a konvencionális Plszabályozó tervezési módszerek segítségével tervezünk szabályozót.

A modell áttekintése

A kormánymű dinamikai modellje:

A modell áttekintése

A rendszer paraméterei:

 u_{in} - a DC-motoráramkörre kapcsolt feszültség, a rendszer bemenete

 φ_k - a kormány szöghelyzete, a rendszer kimenete

i- a DC-motoráramkör hurokárama

R- a motoráramkor lineáris ellenállása

L- a motoráramkör induktív ellenállása

 φ_m - a DC-motor tengelyének szöghelyzete

r- a DC-motor és a kormány tengelyei közötti fogaskerék-áttétel

l- a kormánymű fogaslécét meghajtó fogaskerék sugara

m- a kormánymű tömege

k- a kormánymű rugalmassága

b- a kormánymű csillapítása

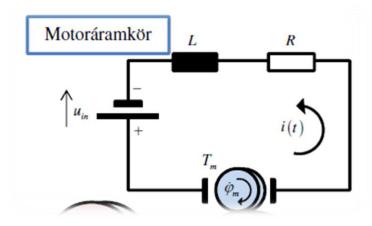
F- a kormányműre a fogasléc által ható erő

 T_k - a kormány tengelyére a kormányműről visszaható nyomaték

2. A rendszer átviteli függvényének levezetése

A DC-motor áramköre

A felhasználandó egyenleteket a DC-motor áramkörével kezdjük.

Az áramkörben u_{in} feszültség hatására i(t)áramerősség jelenik meg. Az áramkör egyes tagjain eső feszültségek előjeles összege zérus, így felírható, hogy

$$u_{in} - u_R - u_L - u_{EMF} = 0$$

A DC-motor áramköre

A lineáris ellenálláson eső feszültség Ohm törvénye alapján:

$$u_R(t) = Ri(t)$$

A tekercsen eső feszültség arányos az áramerősség változásával:

$$u_L(t) = L \frac{di(t)}{dt}$$

A Lenz-szabály alapján a motor tekercseiben indukálódó áram a motor fordulatszámával arányos feszültséget (elektromotoros erő) hoz létre:

$$u_{EMF}(t) = \dot{\varphi}_m(t) \cdot K_E$$

 K_E a motorállandó, DC-motorra jellemző, katalógusból leolvasható mennyiség, $\dot{\phi}_m$ pedig a motor fordulatszáma.

Behelyettesítve:

$$u_{in}(t) = Ri(t) + L\frac{di(t)}{dt} + K_E \dot{\varphi}_m(t)$$

A DC-motor áramköre

A motoráramkör kimenete a motor által kifejtett T_m nyomaték, ez teremti majd meg a kapcsolatot a kormánymű mechanikájával.

DC-motorok esetén a motor által kifejtett nyomaték egyenesen arányos a motoráramkör hurokáramával:

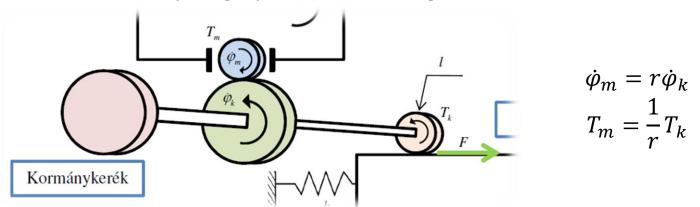
$$T_m(t) = K_M i(t)$$

 K_M motorállandó értéke szintén katalógusból kiolvasható. A mérnöki gyakorlatban a két motorállandó értékét azonosnak vesszük, azaz:

$$K_M = K_E = K$$

A kormánykerék kapcsolata

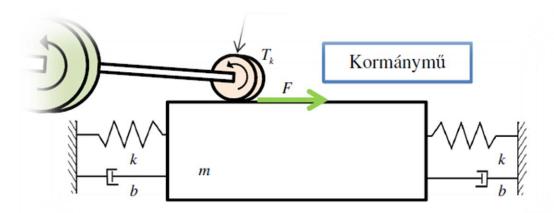
A motor kimeneti tengelye fogaskerekeken keresztül (kék) csatlakozik a kormánytengelyhez (zöld). A fogaskerekek közötti áttétel felhasználásával:

Mivel a kormány tengelye merev, a T_k nyomaték megjelenik a halványpiros fogaskeréken is, mely a testre F erőt gyakorol. Az erőkar ismeretében ez az erő megegyezik a nyomaték és a kerék sugarának hányadosával:

$$F = \frac{T_k}{l}$$

A kormánymű mechanikája

Az m tömegű test két-két rugó és csillapítás elemen keresztül kapcsolódik a merev falhoz – ami esetünkben a rugalmas kerekek és a merev talaj kapcsolatát jelenti. Az ismert összefüggéseket felhasználva a rendszer mozgásegyenlete:

$$m\ddot{x} + 2b\dot{x} + 2kx = F$$

A test elmozdulása megegyezik a halványpiros fogaskerék elfordulásához tartozó ívhosszal, ami megteremti a kapcsolatot x elmozdulás és ϕ_k szögelfordulás között:

$$x = \varphi_k \cdot l$$

Az rendszer elemeinek egyesítése

Felírásra kerültek a szükséges fizikai összefüggések.

A feladat: a bemeneti és kimeneti változók kifejezése a modellparaméterek függvényében. A rendelkezésre álló egyenletek:

(1)
$$u_{in} = R \cdot i + L \frac{di}{dt} + K \dot{\varphi}_{m}$$
(2)
$$T_{m} = K \cdot i$$
(3)
$$\dot{\varphi}_{m} = r \dot{\varphi}_{k}$$
(4)
$$T_{m} = \frac{1}{r} T_{k}$$
(5)
$$F = \frac{T_{k}}{l}$$
(6)
$$F = m \ddot{x} + 2b \dot{x} + 2k x$$
(7)
$$x = \varphi_{k} \cdot l$$

Az rendszer elemeinek egyesítése

Kifejezhetők a bemenő és kimenő változók:

$$(8) \ F = l(m\ddot{\varphi}_{k} + 2b\dot{\varphi}_{k} + 2k\varphi_{k}) \ (6,7 \ egyenletekből)$$

$$(9) \ T_{k} = l^{2}(m\ddot{\varphi}_{k} + 2b\dot{\varphi}_{k} + 2k\varphi_{k}) \ (5,8 \ egyenletekből)$$

$$(10) \ r \cdot T_{m} = l^{2}\left(m\frac{1}{r}\ddot{\varphi}_{m} + 2b\frac{1}{r}\dot{\varphi}_{m} + 2k\frac{1}{r}\varphi_{m}\right) \ (3,4,9 \ egyenletekből)$$

$$(11) \ K \cdot i = \frac{l^{2}}{r^{2}}(m\ddot{\varphi}_{m} + 2b\dot{\varphi}_{m} + 2k\varphi_{m}) \ (2,10 \ egyenletekből)$$

A Laplace-transzformációt elvégezzük az (1) és (11) egyenleteken:

(L1)
$$U(s) = RI(s) + LsI(s) + K\Phi_m(s)s \rightarrow I(s) = \frac{U(s) - K\Phi_m(s)s}{Ls + R}$$

(L2) $KI(s) = \frac{l^2}{r^2} (ms^2 \Phi_m(s) + 2bs\Phi_m(s) + 2k\Phi_m(s))$

Az rendszer elemeinek egyesítése

Az (L1) és (L2) egyenletekből I(s) kiejthető, így a kifejezés tovább egyszerűsödik:

$$K\frac{U(s) - Ks\Phi_m(s)}{Ls + R} = \frac{l^2}{r^2} \left(ms^2 \Phi_m(s) + 2bs\Phi_m(s) + 2k\Phi_m(s) \right)$$

A kimenő és bemenő jelek arányát kifejezve a rendszer átviteli függvénye meghatározható:

$$W(s) = \frac{\Phi_k(s)}{U(s)} = \frac{\frac{Kr}{l^2}}{(Ls+R)(ms^2+2bs+2k) + \frac{K^2r^2}{l^2}s}$$

Paraméterértékek behelyettesítése

Legyenek a rendszer fizikai paraméterei a következők:

$$K = 0.15 [Vs]$$

$$r = 100 [-]$$

$$l = 0.1 [m]$$

$$L = 10 [H]$$

$$R = 350 [\Omega]$$

$$m = 80 [kg]$$

$$b = 25 [Ns/m]$$

$$k = 1 [N/m]$$

Behelyettesítve az átviteli függvénybe, ismerős formára hozható a kifejezés::

$$W(s) = \frac{\Phi_k(s)}{U(s)} = \frac{1500}{800s^3 + 28500s^2 + 40000s + 700}$$

3. Soros PI-szabályozó tervezése

A rendszer zérus-pólus alakja

A rendszer pólusai meghatározhatóak a MATLAB vagy más numerikus számításokat végző programcsomag, segítségével, ennek hiányában pedig más közelítő módszerek, pl. a Newton-Rhapson módszer segítségével.

A rendszer pólusai azok az s értékek, melyekre a nevező értéke zérus. Ezek az értékek a következők:

$$p_1 = -0.0177$$

$$p_2 = -1.4451$$

$$p_3 = -34.1621$$

Az átviteli függvény tehát felírható a következő alakban:

$$W(s) = \frac{1500}{800} \frac{1}{(s+34.1621)(s+1.4451)(s+0.0177)}$$

A rendszer időállandós alakja

A gyakorlatban célszerű a rendszer *időállandós* alakját alkalmazni, melynek lényege, hogy a nevezőben található szorzat tagjainak konstans tagja (ha van) egységnyi legyen:

$$W(s) = \frac{1.875}{34.1621 \cdot \left(\frac{1}{34.1621}s + 1\right) \cdot 1.4451 \cdot \left(\frac{1}{1.4451}s + 1\right) \cdot 0.0177 \cdot \left(\frac{1}{0.0177}s + 1\right)}$$

$$W(s) = \frac{2.146}{(0.0273s + 1)(0.692s + 1)(56.4s + 1)}$$

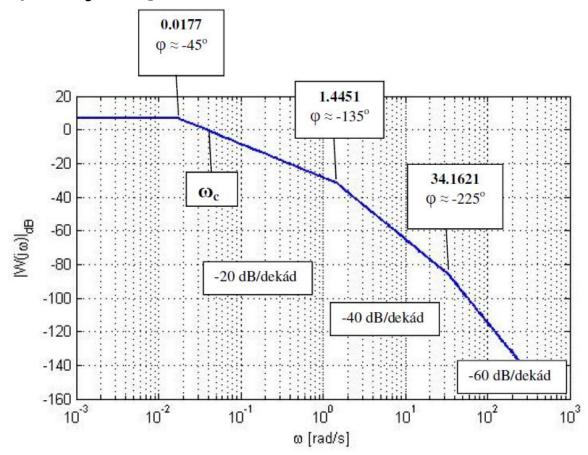
Az időállandók:

$$T_1 = 56.4 \text{ sec}$$

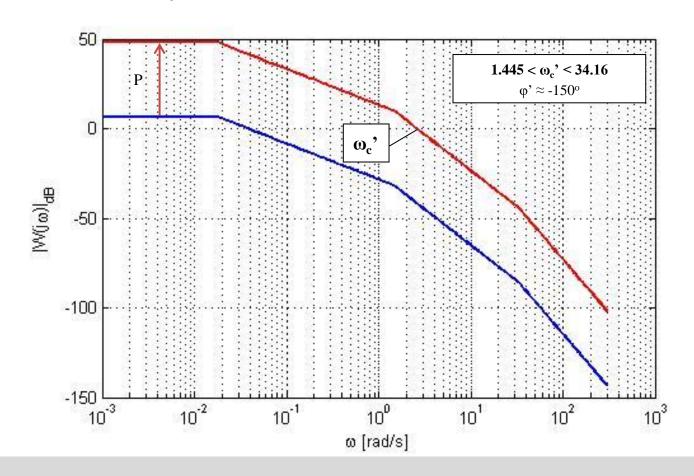
 $T_2 = 0.692 \text{ sec}$
 $T_3 = 0.0273 \text{ sec}$

A rendszer Bode-diagramja

A rendszer Bode-diagramja megszerkeszthető a szokásos módon, közelítő integráló tagok segítségével. A bekeretezett értékek a törési frekvenciákat mutatják, ω_c a vágási körfrekvencia.

A cél egy olyan PI szabályzó tervezése, mely a Bode-diagramot párhuzamosan eltolja önmagával úgy, hogy a 0 dB értéket $\varphi'=150^\circ$ értéknél metssze (fázistartalék: $\varphi'=150^\circ$). Először a *P-szabályzót* tervezzük meg:

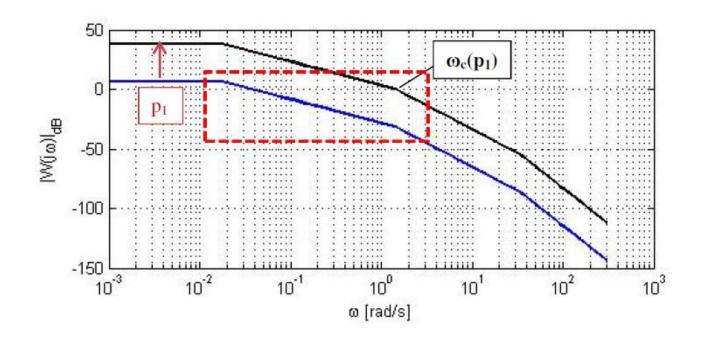
A P-szabályozóval piros színnel jelzett görbét kívánjuk előállítani.

Az új vágási körfrekvencia, ω_c a második és a harmadik töréspont között helyezkedik el, hiszen a második töréspontban a fázis elméleti értéke csak $\varphi=135^\circ$, a második töréspontban pedig már $\varphi=255^\circ$.

Az elérni kívánt fázis azonban $\varphi'=150^\circ$. A feladat megoldásához nincs közvetlenül szükség a Bode-fázisdiagram megszerkesztésére, de érdemes ellenőrzésképpen felrajzolni azt.

A P értékkel való eltolás a kétszeres törés miatt két lépésben kerül elvégzésre.

Először a Bode-diagramot önmagával párhuzamosan eltoljuk felfelé addig, amíg a második töréspont rá nem fekszik a 0 dB tengelyre, mint ahogyan az az ábrán is látható:

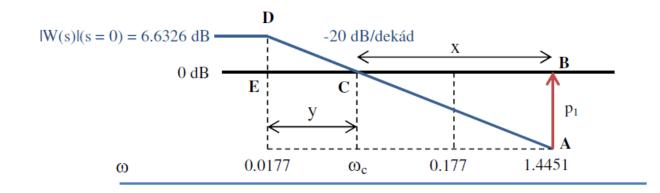

Az így meghatározott új vágási körfrekvencia:

$$\omega_c^{p_1} = \frac{1}{T_2} = 1.445 \; \frac{rad}{s}$$

Az eltolás valójában egy arányos taggal való szorzást jelent. Kérdés: mekkora legyen p_1 ?

A meghatározáshoz szükség lesz a piros szaggatott vonallal jelzett terület külön vizsgálatára:

Első lépésként a **DEC** háromszöget vizsgáljuk. **C** pont a vágási körfrekvencia, melynek pontos értékét nem ismerjük, de kiszámíthatjuk. **D** pontban a nagyítás értéke kiszámítható a megfelelő behelyettesítéssel:

$$\overline{DE} = |W(j\omega)||_{\omega = 0.0177 \ rad/s}$$

A számítást könnyebbé tehetjük, ha a közelítő értéket határozzuk meg, hiszen a nagyítás állandó az $\omega < 0.0177 \ rad/s$ tartományban (a Bode-diagram itt vízszintesen fut). Tehát közelítve:

$$\overline{DE} \approx |W(j\omega)||_{\omega=0} = 2.146 = 6.6326 \, dB$$

Fontos megjegyezni, hogy a két érték némileg eltérhet egymástól, hiszen jelen esetben a Bode-diagramot tört vonalakkal helyettesítettük, holott a valóságban az átmenet a töréspontoknál "lekerekített".

A logaritmikus skálán a vágási körfrekvencia értékét a következőképpen kell kifejeznünk:

$$\omega_c = 0.0177 \cdot 10^y$$

y az **EC** szakasz hossza, a **DEC** háromszög **DC** oldalának meredeksége pedig $20\ dB$. Ebből következik, hogy a **DE** szakasz hossza az **EC** oldal hosszának és a **DC** meredekségének szorzata, azaz:

$$\overline{DE} = 6.6326 \, dB = 20 \, \frac{dB}{dek\acute{a}d} \cdot y = 20 \cdot \log \left(\frac{\omega_c}{0.0177} \right)$$

A szabályozatlan rendszer vágási körfrekvenciája tehát:

$$\omega_c = 0.0177 \cdot 10^{\frac{6.6326}{20}} = 0.0379 \frac{rad}{s}$$

A p_1 arányos nagyítással, ami valójában a W(s) átviteli függvény elé kerülő konstans szorzó, a Bode-diagramot úgy toljuk el, hogy az **A** pont a **B** pontba kerüljön.

Ehhez most az **ABC** háromszög vizsgálatára van szükség. **A** vágási körfrekvencia ismeretében már ismert az **AB** távolság, ha a **B** pont frekvenciáját az **A** pontban levő frekvenciával fejezzük ki:

$$\omega(B) = 1.4451 \ rad/s = \omega(C) \cdot 10^x = 0.0379 \cdot 10^x$$

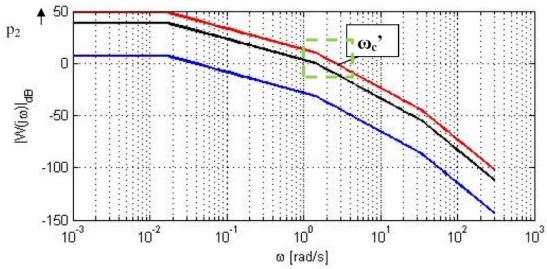
x azt fejezi ki, hogy hány dekád távolságra van ${\bf C}$ pont ${\bf B}$ ponttól. Egy dekád (x=1) esetén $\omega(C)$ pontosan tízszerese lenne $\omega(B)$ értékének, két dekád (x=2) esetén százszorosa, stb. Ha megoldjuk a fenti egyenletet, x értékére a következő adódik:

$$1.4451 = 0.0379 \cdot 10^{x} \to x = \log\left(\frac{1.4451}{0.0379}\right) = \log(38.1293) = 1.5813$$

Az AB szakasz hossza a korábbiakkal összhangban, mely egyben a p_1 erősítés értéke is, a következőképpen számolható:

$$\overline{AB} = p_1 = 20 \frac{dB}{dek\acute{a}d} \cdot 1.5813 \ dek\acute{a}d = 31.626 \ dB$$

A következő lépésben p_2 értéke kerül meghatározásra. Ebben az esetben a fekete színnel jelzett görbét toljuk el párhuzamosan a piros színnel jelzett görbének fedésébe úgy, hogy a $0\ dB$ tengelyt a kívánt ω'_c körfrekvenciában vágja át:

Mielőtt meghatároznánk p_2 értékét, szükségünk van ω'_c értékére, melyet mi határozunk meg a kijelölt fázistartalék alapján. Mivel a függőleges eltolás nem módosítja a Bode-fázisdiagram alakját, ezért ω'_c értékét az eredeti rendszer alapján, pontosabban annak egy jó közelítésének alapján számítjuk ki.

A $\varphi_t=30^\circ$ fázistartalék értéke , azaz a rendszer fázisa ebben a pontban:

$$\varphi = \varphi_t - 180^\circ = 30^\circ - 180^\circ = 150^\circ$$

Az átviteli függvény ismeretében a fázis a körfrekvencia függvényében kiszámítható:

$$\varphi(\omega) = \arctan \frac{\operatorname{Im}\{W(j\omega)\}}{\operatorname{Re}\{W(j\omega)\}}$$

Belátható, hogy ez a kifejezés kézzel kiszámítva hosszadalmas folyamat, hiszen a $W(j\omega)$ rendszer nevezőjében harmadfokú polinom áll. A számítás kivitelezhető, de a kifejezésben megjelenő ω^3 nehézkessé teszi a zárt alakú megoldás megtalálását.

Ha a rendszer két legkisebb időállandóhoz tartozó törése, ebben az esetben T_2 és T_3 kellően messze vannak egymástól (a "kellően" szó némi mérnöki intuíciót is takar, a valóságban egymásnak legalább kétszerese a két érték), akkor a kisebbik időállandójú tagot egyszerűen elhagyhatjuk a számítások egyszerűsítésének érdekében.

A módosított átviteli függvény ezért így alakul:

$$W'(s) = \frac{2.146}{(0.0273s + 1)(0.692s + 1)(56.4s + 1)} = \frac{2.146}{(0.692s + 1)(56.4s + 1)}$$

Feltételezve, hogy a közelítés nem befolyásolja a számítások eredményét számottevően, a fázisra vonatkozó összefüggés a következőképpen alakul:

$$\tan\varphi(\omega'_c) = \frac{\operatorname{Im}\{W'(j\omega'_c)\}}{\operatorname{Re}\{W'(j\omega'_c)\}}$$

A kifejezésből csak ω'_c értéke ismeretlen.

Az átviteli függvény átírható a következő alakra:

$$W(j\omega) = \frac{2.146}{(0.692j\omega + 1)(56.4j\omega + 1)} = \frac{2.146}{-39.03\omega^2 + 57.092j\omega + 1}$$
$$= \frac{2.146}{(1 - 39.03\omega^2) + j \cdot 57.092\omega}$$

A valós és a képzetes részek különválasztandók:

$$W(j\omega) = \frac{2.146}{(1-39.03\omega^{2}) + j \cdot 57.092\omega} = \frac{(1-39.03\omega^{2}) - j \cdot 57.092\omega}{(1-39.03\omega^{2}) - j \cdot 57.092\omega} \cdot \frac{2.146}{(1-39.03\omega^{2}) + j \cdot 57.092\omega} = \frac{2.146 - 83.7584\omega^{2} - j \cdot 122.3842\omega}{(1-39.03\omega^{2})^{2} + 57.092^{2}} = \frac{2.146 - 83.7584\omega^{2}}{(1-39.03\omega^{2})^{2} + 57.092^{2}} + j \cdot \frac{-122.3842\omega}{(1-39.03\omega^{2})^{2} + 57.092^{2}}$$

$$Re\{W(j\omega)\}$$

$$Im\{W(j\omega)\}$$

Ha a fázisértéket behelyettesítjük, a körfrekvenciára a következő egyenlet adódik:

$$\tan \varphi = \tan \left(-150^{\circ}\right) = 0.5774 = \frac{\frac{-122.3842\omega}{\left(1 - 39.03\omega^{2}\right)^{2} + 57.092^{2}}}{\frac{2.146 - 83.7584\omega^{2}}{\left(1 - 39.03\omega^{2}\right)^{2} + 57.092^{2}}} = \frac{-122.3842\omega}{2.146 - 83.7584\omega^{2}}$$

Átrendezve:

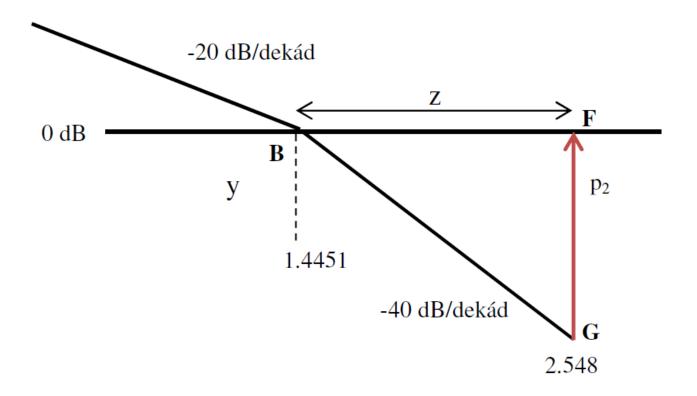
$$\frac{-122.3842\omega}{2.146 - 83.7584\omega^2} = 0.5774 \rightarrow -48.3621\omega^2 + 122.3842\omega + 1.2391 = 0$$

A másodfokú egyenlet megoldóképletét alkalmazzuk:

$$\omega_{1,2} = \frac{-122.3842 \pm \sqrt{122.3842^2 + 4 \cdot 1.2391 \cdot 48.3621}}{-2 \cdot 48.3621} = \begin{cases} 2.548 \\ -0.0174 \end{cases} rad/s$$

$$\omega'_c = 2.548 \ rad/s$$

Az új vágási körfrekvencia ismeretében már meghatározható a p_2 érték, melyet az alábbi ábrából olvashatunk le:

 p_2 valójában az **FG** szakasz hossza, mely a **BGF** háromszög egyik befogója.

A befogó hossza a korábbiakhoz hasonlóan a **BF** szakasz z hosszának és a **BG** szakasz meredekségének szorzata, ahol z az **F** pont távolságát adja meg **B**-től dekádban. Így:

$$\overline{FG} = p_2 = z \cdot 40 \frac{dB}{dek\acute{a}d}$$

$$1.4551 \cdot 10^z = 2.548 \rightarrow z = \log \frac{2.548}{1.4551} = 0.2433 \ dek\acute{a}d$$

$$p_2 = 40 \cdot 0.2433 = 9.732 \ dB$$

A rendszer végső nagyítása p_1 és p_2 nagyítások összege (decibelben):

$$P = p_{1dB} + p_{2dB} = 31.626 \text{ dB} + 9.732 \text{ dB} = 41.3580 \text{ dB} = 10^{\frac{41.3580}{20}} = 116.923$$

A P-szabályzót a következő alakú PI-szabályzóra bővítjük:

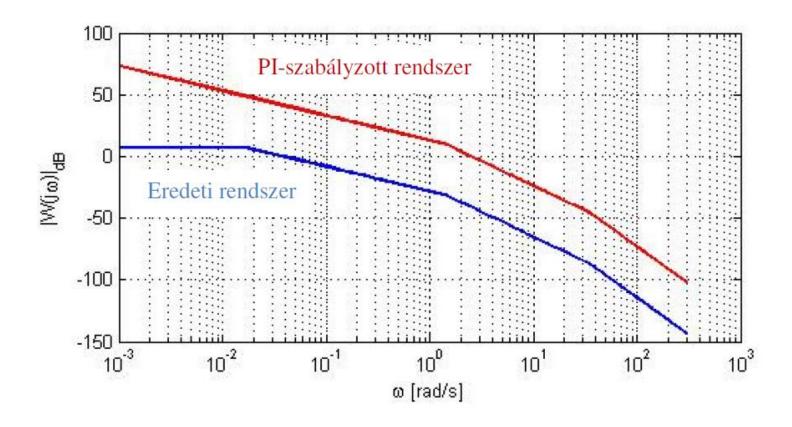
$$W_c(s) = P \frac{T_I s + 1}{T_I s}$$

Ökölszabály szerint T_I értékét úgy választjuk meg, hogy T_Is+1 megegyezzen a szabályozni kívánt rendszer legnagyobb időállandójú tagjával (a legkisebb frekvenciájú töréshez köthető taggal), mely esetünkben $T_1=56.4~{\rm sec}$.

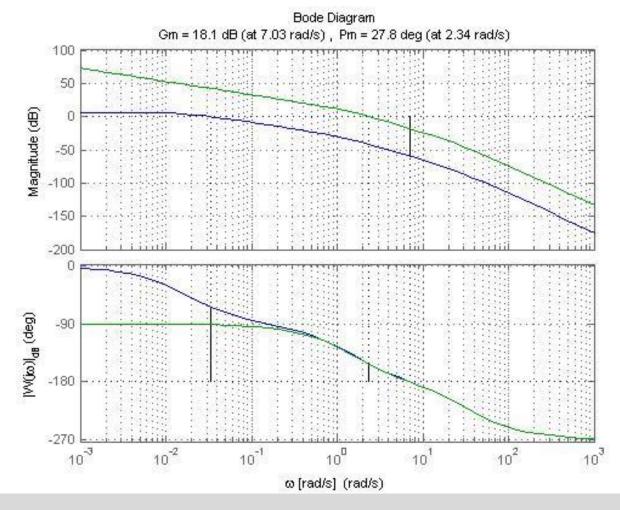
Ennek felhasználásával a szabályzó végleges alakja a következő:

$$W_c(s) = P \frac{T_1 s + 1}{T_1 s} = 116.923 \cdot \frac{56.4 s + 1}{56.4 s} = \frac{56.4 s + 1}{0.4824 s}$$

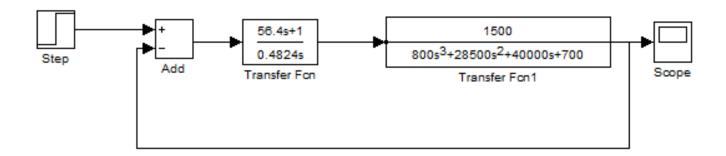
A szabályozott rendszer közelítő Bode-diagramja:

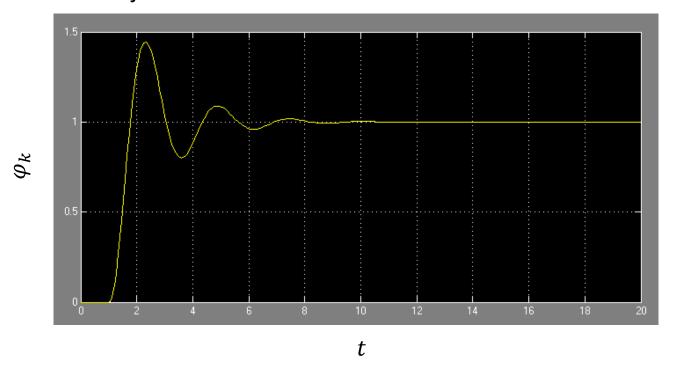
A pontos Bode amplitúdó- és fázisdiagramok a MATLAB programcsomaggal előállíthatóak és ellenőrizhetőek:

Hogy a PI-kompenzációs szabályzás valóban működik, ellenőrzésképpen MATLAB Simulink környezetben megépíthető a szabályozókör modellje:

A rendszer bemenetére egységugrást megadva látható, hogy rendszer jól követi a referenciajelet.

A szabályzó paraméterei ezek után módosíthatóak a szabályzás minőségi követelményeinek (túllövés, szabályozási idő stb.) figyelembe vételével.

Köszönöm a figyelmet!

Dr. habil. Kovács Levente egyetemi docens

kovacs.levente@nik.uni-obuda.hu

Dr. Haidegger Tamás egyetemi adjunktus

haidegger@irob.uni-obuda.hu

Élettani Szabályozások Csoport _{Óbudai Egyetem}